

KirkeBladet

for
Skellerup
og Ellinge
sogne

Nr. 3

August/september/oktober 1999

11. årgang

Sommermøde

Fyens Stifts biskop Kresten Drejergaard kommer på besøg **søndag den 29. august**. Gudstjenesten, hvor biskoppen prædiker, er i Skellerup kirke kl. 14,00.

Derefter taler Kresten Drejergaard i præstegårdshaven.

Husk brød til kaffen!

Menighedsrådene

Sidste søndag efter helligtrekonger

Matth 17,1-9 – Salmer: 367 - 535 - 149/149 - 281

»Forklarelsen på bjerget« kalder man sædvanligvis denne fortælling, der handler om, hvordan Jesus engang tog tre af sine disciple, nemlig Peter og Jakob og Johannes, med op på et højt bjerg, hvor de i et kort glimt får ham at se i al hans himmelske herlighed. Hans ansigt strålede som solen, og hans klæder blev hvide som lyset. Og midt i al denne himmelske herlighed stod han og talte med Moses og Elias, om hvem man dengang vidste at fortælle, at de var blevet optaget til himlen uden at dø. »O, her er godt at være!« udbrød disciplen Peter. Det er i alle fald sådan, Grundtvig gengiver Peters ord i salmen »Med strålekrans om tinde«, som vi skal synge efter prædikenen. »O, her er godt at være!« Sådan er det at være til gudstjeneste dér, hvor vor Herre selv fører ordet. Og Peter vil heller ikke hjem fra kirke. Han vil bygge hytter for at bo dér, hvor der er så godt at være. Og da Gud selv lyser sin velsignelse over den forklarede Kristus, bliver det hele så overvældende, at de tre disciple bliver nødt til at skjule deres ansigter, for så stor en herlighed kan de slet ikke tåle at se. De bliver ikke blot overvældede, men de bliver også skræmte, indtil Jesus tager dem ved hånden og siger: »Rejs jer og frygt ikke!« Og så rejser de sig og går sammen med ham ned ad bjerget, ned til det almindelige liv.

Fortællingen er en undtagelse. I alt hvad der i evangelierne fortælles om Jesus, er det sådan, at han netop altid færdes i det almindelige liv. For han færdes mellem mennesker af alle mulige slags, mennesker, som er kommet på kant med tilværelsen og samfundet, mennesker, som er kommet i tvivl om sig selv og hinanden. Han færdes mellem mennesker, som har begrebet det hele, og mennesker, som ingenting har begrebet. Det gælder lige fra hyrderne på marken ved Betlehem, som var nogle ganske almindelige hyrder, til soldaterne på Golgata, som var nogle ganske almindelige soldater. Det er så almindeligt alt sammen. Da de kom ned fra bjerget mødte de i øvrigt en far, som på helt almindelig vis var dybt uheldig over sin søns sygdom. Med en guddommelig magt og myndighed færdedes Jesus i al denne almindelighed undervejs fra Galilæa til Jerusalem, hvor han selv skulle lide og dø, hvilket han til stor forargelse for disciplen Peter netop havde forudsagt, inden de besteg bjerget. Lige akkurat fortællingen om forklarelsen på bjerget hæver sig op over det almindelige som en undtagelse i evangeliefortællingen. I et glimt får vi Jesus at se, sådan som han egentlig er, som den helt særlige, i hvem Gud har fundet velbehag.

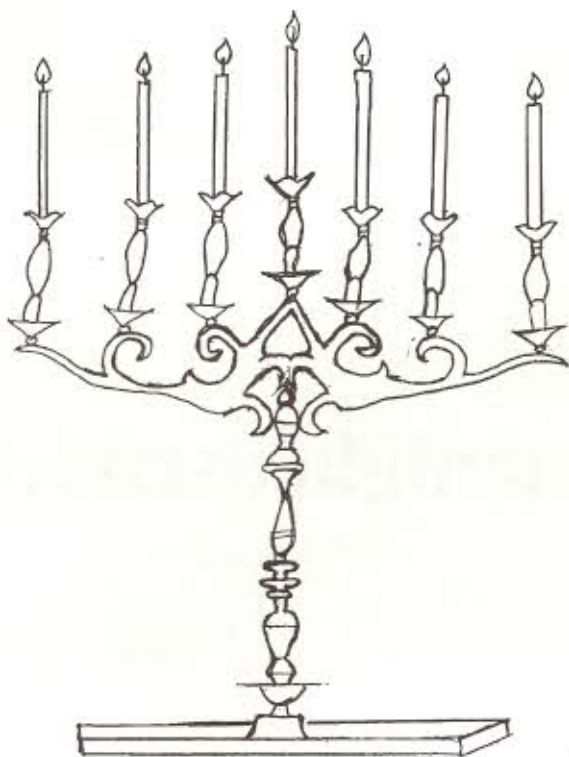
Når jeg kører rundt i Fyens Stift, lægger jeg mærke til alle kirkerne. Det er »mine« kirker, synes jeg. Ikke fordi jeg ejer dem, men fordi jeg på en eller anden måde synes, at jeg har et ansvar for dem, ligesom da jeg var præst i »mine« kirker i Asperup og Roerslev. Men der ligger de altså, alle de hvidkalkede kirker og lyser op i landskabet. Hver især ligger de der som en forklarelse på bakken og repræsenterer en herlighed uden lige for alle de lam, der lever omkring den i det ganske almindelige liv. Hvad betyder det for dem? Ja, det er jo ikke til at sige! Men ikke desto mindre ligger den der, som et udtryk for, at Gud med sit ords magt og myndighed er til stede midt iblandt dem.

»Se, nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud vil selv være hos dem. Han vil tørre hver tåre af deres øje, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere!« Sådan læser vi et sted i Johannes' Åbenbaring i Det nye Testamente.

Det er måske ikke lige det, vi oplever – at der hverken er tåre eller død, eller sorg eller pine. Men Guds bolig er hos os! Og derfor skal det andet ikke være mere. I alle fald er der midt iblandt os et sted, hvor der er godt at være. Det ligger midt i vort almindelige liv på samme måde, som vor Herre i sin tid færdedes midt i alt det almindelige med en magt og myndighed, som kun kan komme fra Gud selv. Og når vi plaget af tårer og død, sorg og pine ikke ved af andet end det at begive os ind under Guds magt og myndighed, så kan vi gå i kirke og finde trøst dér. For den er Guds bolig hos menneskene. Dér vil han bo hos dem. Og det skal I så vide at skønne på her i Mesinge Sogn – at I har sådan et hus, som et sted, der midt i jeres almindelige

liv hæver sig op over det almindelige, fordi I her kan møde vor Herre, sådan som han egentlig er.

»Rejs jer, og frygtikke!« siger han til jer. Og I skal rejse jer og gå herfra ned ad bjerget, ud på engen, til jeres almindelige liv i tillid til, at vor Herre har hånd om jer! Amen!

Anders.

Brev fra menighedernes adoptivbarn

*Kære Skellerup og
Ellinge menigheder*

Vi har nu fået lejlighed til at sige tak for gaven til Adjovi Chantales 8 års fødselsdag på 200 kr. og for julegaven tillige på 200 kr.

Vi takker for jeres venlighed.

Vi kan oplyse, at familien har det godt.

Vi købte: 45 skåle majs, en rejsetaske, 3 stykker stof, 4 film til et fotografiapparat til faderen, en kjole, et par sko, 4 skåle ris, en hane, et sy-honorar, morgenmad.

Vi informerer om, at Deres adoptivbarns moder er gravid i 7. måned. Deres barn Chantale går i år i 1. klasse.

Dette foto er taget den 10. januar 1999.

Vi er midt i regntiden, og vi arbejder på gården hver dag. Vi ønsker for jer sundhed, fred og fremgang i året 1999.

De varmeste hilsner

Skrevet af Kodjovi, barnets far.

Fra menighedsrådene

ELLINGE KIRKEGÅRD

Vores graver Anne Lise Jakobsen er i øjeblikket ved at udskifte metalmærkerne med numre på gravstederne. Disse bliver forsynet med forskellige farvestrimler, som markerer, hvad hver

enkelt gravsted har af pasningsordning. De gamle mærker havde påsat prikker i forskellige farver, men disse er blegnede i solen, så alle efterhånden var næsten hvide.

Inger Fredslund

Ulrik Cold og Bodil Heister

*Søndag den 5. september 1999 kl. 16,00
giver operasanger Ulrik Cold og komponisten
Bodil Heister koncert i Skellerup Kirke*

Programmet vil være et afvekslende kirkeprogram bestående af blandt andet Bellmans salmer, bibelhistoriske sange, engelske carols, Negro Spirituals samt salmer og sange med musik af blandt andre Mozart, Bach, Weyse, Carl Nielsen og Hartmann.

Ulrik Cold er kendt fra sit mangeårige virke som operasanger, og Bodil Heister kendes måske mest som komponisten til musikken i julekalderen Jul på slottet.

Der er fri entré til koncerten

Fra klosterkirke til sognekirke

På en ferietur til Thy aflagde vi besøg i Vestervig kirke, som er et af de betydeligste og ældste bygningsværker i Nordvestjylland. Ligesom de fleste andre kirker i Thy er Vestervig kirke bygget i den periode af middelalderen, der kaldes den romanske, d.v.s. i tidsrummet 1050 til 1250 e. Kr. Vestervig kirke blev ikke bygget som sognekirke, men som en klosterkirke, til et kloster, hørende til Den hellige Augustins orden, og kirken udgjorde den nordlige fløj i augustinerne klosterkompleks. Kirken fungerede som klosterkirke frem til reformationen i 1536, hvor klosteret blev nedlagt, og kirken blev Vestervigs sognekirke.

I 1840 nedrev man de bestående klosterfløje, og selve kirken er i dag det eneste, der er tilbage af det tidligere så store klosteranlæg.

Træder man ind i kirken, ser man et højt hovedskib flankeret af to sideskibe. Hovedskibet bæres af de oprindelige romanske arkadebuer, der hviler på vekslende piller og søjler. Disse søjler giver indtryk af den ro og styrke, der kendetegner romansk arkitektur. På nordvæggen ses et af indvielseskorsene fra kirkens genindvielse i forbindelse med den gotiske ombygning. I et af de nordlige sideskibes hvælv findes et ejendommeligt kalkmaleri af en gris, der spiller på sækkepibe?

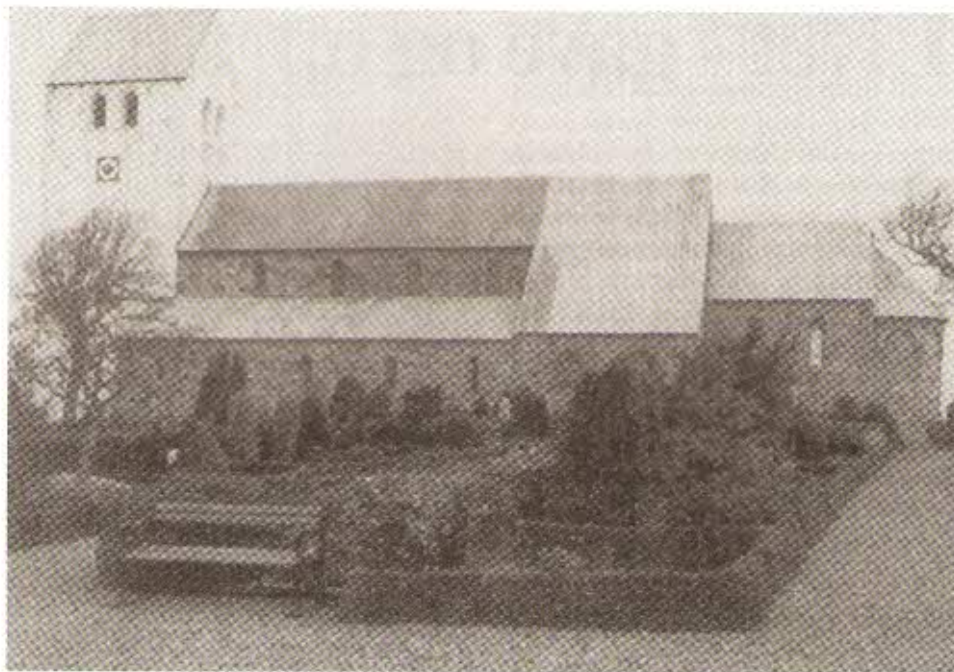
I søndre sideskib findes et par gotiske kalkmalerier fra omkring 1460, det ene gengiver det danske kongevåben.

Foran koret står en norsk døbefont af klæbersten, en type, der ellers er ukendt i Danmark. Den dækkes af et dåbsfad, hvis midte har en fremstilling af Mariae Bebudelse.

Den smukke altertavle er sammensat af dele fra renæssance og barok. Den var oprindelig udført til Viborg Domkirke, men blev i 1740 købt af Jens Møllerup, der ejede Vestervig Kloster og dermed også kirken. Sedefeltet forneden til venstre gengiver Jesus i bøn i Gethsemane skærtorsdag, midterfeltet viser Jesus på korset omgivet af Maria og Johannes langfredag, medens højre sedefelt viser Opstandelsen påskemorgen. Topfeltet har en fremstilling af Kristi Himmelfart, medens gavlfeltet viser Kristus som korslammet, der modtages i Himlen. Endvidere ses til venstre Moses med Loven og til højre Aron med Staven. Vender man ryggen til alteret, ser man ned gennem kirken mod tårnrummet, hvor kirkens store moderne orgel er placeret.

Omtrent midt i skibet findes kirkens prædikestol, der er et renæssancearbejde fra 1608-10. Udfor prædikestolen hænger kirkens ældste lysekroner, der er et fornemt arbejde også fra renæssancen, den har tilhørt Ellen Marsvin og Ludvig Munk, og blev i 1679 givet til Vestervig kirke.

I kirken findes også en montre, der viser kirken i dens forskellige perioder: romansk basilika omkring 1200, gotisk kirke omkring 1500, sognekirke om-

kring 1850 og endelig kirken, som den fremstår i dag efter den store restaurering 1917-21.

Fra tårnvinduerne er der i fint vejr en storslået udsigt over Sydthy, Limfjorden og Vesterhavet.

Uden for kirken er der flere ting at se på, men jeg vil blot nævne Liden Kirstens grav, ud for kirkeskibets nordvestlige hjørne. En aflang romansk gravsten dækker dobbeltgraven.

Traditionen fortæller, at graven indeholder de jordiske rester af Liden Kirsten og Prins Buris. I følge en folkevise var Liden Kirsten søster til Kong Valdemar, medens Prins Buris var broder til Valdemars onde hustru Sofie. Under Valdemars fravær fik Sofie sin broder til at forføre den uskyldige Kirsten, som

nåede at føde en datter, inden Valdemar kom hjem. Folkevisen fortæller videre, at Valdemar blev så rasende, at han lod sin søster piske ihjel, medens Buris fik stukket øjnene ud. Kirsten blev derpå begravet i Vestervig, hvor også prins Buris henslæbte sine sidste år. Efter døden blev de elskende forenet i samme dobbeltgrav, dog ikke ved siden af hinanden som mand og hustru, men lagt i forlængelse af hinanden.

Der er tradition for, at mange brudepar lægger en buket blomster på Liden Kirstens grav.

Vestervig kirke, nordens største landsbykirke, er et besøg værd, den ligger i dag som et fremtrædende monument over en vigtig epoke i Thys historie.

Inger Kildegaard

Livet - gave og opgave

Jeg er gammel, født året efter metersystemet blev indført i Danmark, nemlig i 1908. Jeg er altså fyldt 90 år, og har måttet acceptere en del forskellige aldersskavanker.

Trods høreapparater på begge ører, kan jeg kun føre samtale med 2-3 personer, og må have specialtelefon. Synet klarer jeg mig fint med i vante omgivelser, men på gaden og i butikker er jeg glad, hvis bekendte vil nævne deres navn, når de hilser på mig.

I 42 år var jeg praktiserende læge i Nørregade. Den 31.12.1982 sluttede jeg. En oldgammel patient sagde til afsked: »Vågn med forventninger Dr. Møller, så vil De gå i seng med oplevelser«.

Jeg har med glæde efterlevet hendes råd og daglig erfaret rigtigheden af det. Så gammel som jeg er, har jeg naturligvis lidt mange tab – af slægt og venner, patienter – men heldigvis har jeg altid haft nær kontakt med alle aldersklasser, også unge og børn.

Jeg er født på et lille husmandssted på Fyn. Min far pralede altid med at han havde 9 tdr. land, 9 køer og 9 børn – og jeg var den ældste.

Fra vor tidligste barndom indprentede far os, at han kun kunne føde og klæde os til vi blev konfirmaret.

»Men I skal altid gøre jeres arbejde så godt som det er jer muligt – og I skal altid tale sandhed«. Det var kloge råd, vi har alle haft et rigt og spændende liv. Vi landsbybørn tænkte ikke over folks alder! Ubevidst registrerede vi deres sindelag, deres egenskaber, deres væremåde.

Gamle Hanne var altid hjemme – og vi elskede hende og smuttede ofte ind og fik en pandekage eller en god historie. »Halterasmus« havde gigt i sit stive knæ og døjede med at gå. Sommetider råbte han os an, og så skulle vi købe en flaske brændevin – skråtobak eller en sæk tørv til komfuret. Og så lavede han varm kakao til os og vi spillede skak. Nu er jeg selv gammel, ofte glemsom, blev enke for 15 år siden, men jeg føler mig ikke ensom.

Jeg skriver mange breve, får nu og da opfordring til at fortælle om min barndoms jul – eller min skolegang – jeg har deltaget i mange feriekurser på højskoler sammen med nogle af mine børnebørn, og i bedsteforældre/børnelejer – og nu og da kommer en 2. eller 3. klasse hjem til mig med klasselærerinden og så fortæller jeg om mit liv... eller besvarer spørgsmål: »Gør det ondt at blive brændt« – »Hvordan kan du vide om et menneske er dødt« – »Slagtede din far julegrisen med en stenkniv« – eller vi leger gamle lege: – Tag den ring og lad den vandre, – Så går vi rundt om en enebærbusk, – Frierleg, – Skibet er ladet med, – Fare, fare krigsmand, osv.

Jeg er så privilegeret at jeg stadig bliver bedt om at holde foredrag eller causerier over »Det normale livsforløb«, »Kan børn og gamle undvære hinanden«, *Positive begivenheder i det 20. årh.*« og lign.

I mit hjem klarer jeg selv det hele: madkøb, madlavning etc. Livet er ikke blot en gave, men også en opgave. Gamle er unge, der er blevet ældre.

Esther Møller, læge

Med et varmt lysende billede og en varm forgrund (stolestaderne) er der brug for et køligt indslag for at gøre de varme toner rigtigt varme. Ved indførelse af en kold blå – som loft i rammen og som staffering i tavlen og i prædikestolen opnås den fornemmelse af koloristisk sammenhæng, der fører billede og rum sammen.

Fra Stiftavisen Fyn.

Foto: Agner Frandsen.

Foredragsforeningens program for 1999/2000

Torsdag den 21. oktober
i Skellerup forsamlingshus
Hamid Ziadmanesh (vores købmand) og Hilda Larsen: »Om et være flygtning«.

Mandag den 15. november
i Skellerup forsamlingshus
Cand. mag. Torben Ruberg Rasmussen, Odense: »Islam i hverdagen«.

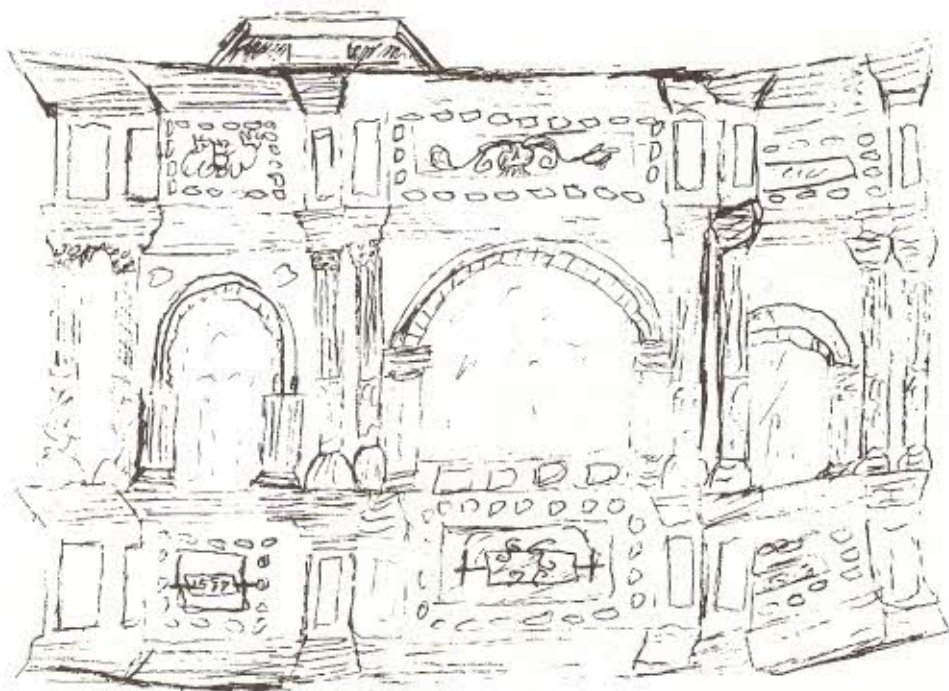
Januar – forventelig
Feltpræst Olav Degn-Andersen, Stenløse: » Feltpræstens arbejde – bl.a. i Albanien«.

Torsdag den 17. februar
i Ellinge forsamlingshus
Bodil Sylvest, Ferritslev: »At rejse i Frankrig«.
Generalforsamling ved dette foredrag.

Ellinge kirke

I Ellinge kirke er der i forbindelse med en restaurering farvemæssigt tilstræbt at skabe en helhed, således at en ny altertavle (Emmaus, malet af Sven Havsteen-Mikkelsen) sammen med rummet og inventaret bliver til et »stort« billede.

Renæssancerammen er med sine fritstående søjler det »hus«, der rummer scenen med Jesus og de to disciple.

Michael.A

Kirkekoncert i Ellinge kirke

Søndag den 10. oktober kl.
16,00 er der koncert i Ellinge
kirke med Ringe Kirkes Pige-
kor.

Koret ledes af Kirsten Retoft og
er kendt for sin høje standard.
En god mulighed for at tage sine
børn med til kirkekoncert.

Kirkens børneklub

for førskolebørn begynder fredag den
24. september kl. 9,00 i præstegårdens
konfirmandstue.

LWJ.

Sydamerne

begynder deres arbejde torsdag den
23. september kl. 14,00 i præstegår-
dens konfirmandstue.

LWJ.

Sigrid Hansen Kildebrugskofen 31
Siden sidst i kirkerne

SKELLERUP 5270 - Ølums N.

Døbte

- 16/5 Andreas Thomsen Mortensen
16/5 Sebastian Christiansen
30/5 Kristian Damsgaard
Kjær Hansen
4/7 Sebastian Bak Hansen
4/7 Jesper Ørbech
Ålkjær Mikkelsen
25/7 Oliver Thybo Bramm

Viede:

- 5/6 Susanne Ingeborg Skov Nielsen
og Peter Attermann Iversen

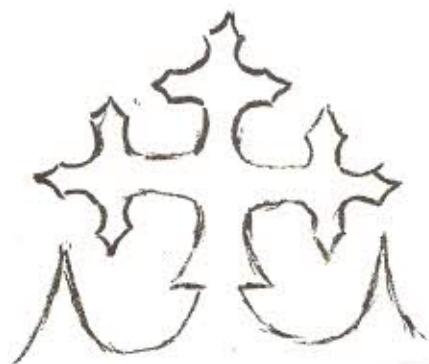
ELLINGE

Døbte:

- 23/5 Harol Andreas Jensen
6/6 Matthias Martin Hansen
27/6 Sara Warburg Madsen
1/8 Jacob Østergaard
Aagaard Christensen
1/8 Anders Østergaard
Aagaard Christensen

Begravede/bisatte:

- 19/5 Dina Cordt Hansen

Maria Vj

Sognepræst:

Lone Wellner Jensen, Skellerup præstegård,
5540 Ullerslev, tlf. 65 35 11 18.
Konfirmandhuset, tlf. 65 35 11 48.

Fødselsanmeldelse: Til sognepræsten senest 2 døgn efter fødslen. Gælder alle, også dem der ikke er medlemmer af folkekirken. Man skal medbringe den gule anmeldelse, der udleveres af jordemoderen, samt forældrenes dåbs- eller navneattester og evt. vielsesattest.

Dåb: Henvendelse til præsten ved den kirke, hvor barnet ønskes døbt.

Navngivning (uden dåb): Til præsten i moderens bopæls sogn. Husk, at et barn skal have navn enten ved dåb eller navngivning, inden det bliver 6 måneder.

Vielse: Til ægteskabskontoret på rådhuset i bopælskommunen. Der skal medbringes dåbs- eller navneattester, personnummerbevis og evt. skilsmissebevilling. Ægteskabskontoret udsteder en prøvelsesattest, som tillige med de ovennævnte papirer medbringes til præsten ved den kirke, hvor vielsen skal foregå.

Dødsfald, begravelse/bisættelse: Dødsfald meddeles snarest til sognepræsten. Gælder også for dem, der ikke er medlemmer af folkekirken. De pårørende aftaler det fornødne med den præst, der skal foretage begravelsen eller bisættelsen. Ved begravelse skal kirkeværgen altid underrettes.

Skellerup kirke:

Formand Frans Rasmussen, Mæholm 12,
tlf. 65 35 17 00.
Kasserer Merete Møllegaard, Biskopstaarup 3,
tlf. 65 35 11 28.
Kirkeværgen Susanne Skov Nielsen,
Højbjergvej 5A, tlf. 65 35 38 22
Organist Lene Dam Damsgaard,
Allégade 55, 5000 Odense C, tlf. 66 12 44 23
Kirkesanger Jesper Bech Madsen,
Aarestrupvej 22, 5230 Odense M, tlf. 65 91 30 08.
Graver Ebbe Hovbank, Dueløkken 1,
tlf. 65 98 22 51.

Ellinge kirke:

Formand Inger Kildegaard, Bønderskov 4,
tlf. 65 98 11 05.
Kasserer Niels Christensen, Ellingevej 59,
tlf. 65 98 16 22.
Kirkeværgen Inger Fredslund Hansen,
Kirkealle 2b, tlf. 65 98 14 32
Organist og kirkesanger - se Skellerup kirke.
Graver Anne Lise Jakobsen, Pårupvej 27,
Skellerup, tlf. 65 35 17 09.

